

Image not found or type unknown

Fecha de publicació:

21/11/2018

Sello Editorial:

Edicions Proa

Contacto de prensa

Nombre: Andrea Cuéllar

Teléfono: 93 492 8211

Email:

andrea.cuellar@grup62.com

Nombre: Núria Rosell

Teléfono: 93 492 8671

Email: nuria.rosell@grup62.com

Nombre: Xavier Gafarot

Teléfono: 93 492 86 54

Email: xgafarot@grup62.com

Nombre: Directora de marketing

i comunicació AIG: Marta Oliva i Domènech

Teléfono: 93 492 8155

Email: moliva@grup62.com

El meu cor despullat

Charles Baudelaire

El llibre més personal d'un dels mites fundacionals de la modernitat, per primera vegada en català i amb il·lustracions del mateix Baudelaire.

El llibre més personal d'un dels mites fundacionals de la modernitat, per primera vegada en català i amb il·lustracions del mateix Baudelaire.

Als quaranta anys, el 1861, Charles Baudelaire va començar a escriure uns quaderns íntims que veurien la llum de manera pòstuma, després de superar la censura. Baudelaire hi escriu sobre l'amor, la dona, els plaers, Déu, la ciutat, la falsa moral burgesa, el dandisme, etc. Moltes de les seves frases han quedat com a sentències fundacionals de la modernitat urbana. El poeta Pere Rovira els ha traduït al català i hi ha afegit una tria de la millor correspondència (amb cartes memorables a la seva mare i a artistes del seu temps, com Wagner o Victor Hugo). L'edició s'il·lustra amb dibuixos del mateix escriptor.

Charles Baudelaire

Charles Pierre Baudelaire (1821-1867) és un dels poetes, crítics i traductors francesos més influents del segle XIX. La seva obra més representativa és *Les flors del mal*, on s'aplega pràcticament la totalitat de la seva poesia. Tot i així, en les seves tasques com a crític, on va defensar amb vehemència l'ideari estètic romàntic, també va tenir gran repercussió: en pintura va glossar les excel·lències d'Eugène Delacroix; en literatura va estudiar Edgar Allan Poe; en música, Wagner. De tota manera, de Baudelaire queda, més enllà de l'obra, una actitud: el seu enfrontament constant contra la moral burgesa, la figura del dandi de passeig pel París dels bulevards o pels racons més foscos del Barri Llatí. A ell es deu la concepció del poeta modern refusat per la societat, l'artista maleït entregat al vici i a la recerca d'una satisfacció que no arriba mai.